

Sygn. akt II AKa 75/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca SSA Katarzyna Capałowska (spr.)

Sędziowie SA Ewa Jethon

SA Przemysław Filipkowski

Protokolant: st. sekr.sądowy Anna Grajber

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali

po rozpoznaniu 9 lutego 2022 r.

sprawy P. T. (1),

urodz. (...) w W. syna A. i A.

oskarżonego z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 3 października 2016 r. sygn. akt XVIII K 57/16

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego P. T. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę 680 (sześćset osiemdziesiąt) zł.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 75/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII Wydział Karny z dnia 3 października 2016 r. o sygn. XVIII K 57/16.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		P. T. (1)	Podejmowane czynności na ul. (...) przez świadków J. B. i J. B. na ul. (...) oraz kwoty uzyskane tytułem wynagrodzenia.	Zeznania świadków J. B. (3) i J. B. (4)	Protokół rozprawy z dnia 9 lutego 2022 r.,
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	P. T. (1)	Sąd dopuścił dowody wskazane w protokole rozprawy z dnia 9 lutego 2022 r. Jednakże, nie miały one wpływu na ocenę materiału dowodowego i	wnioski dowodowe obrońcy oskarżonego P. T. złożone w postępowaniu odwoławczym w pismach t. 5 k. 1007, t. 6 k. 1160, t. 3 k. 462 ;	Protokół rozprawy z dnia 9 lutego 2022 r.	

		ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji.	wnioski dowodowe jak wskazane w piśmie procesowym oskarżonego z dnia 10 marca 2020 r. i t. 7 k. 1325.		
--	--	---	---	--	--

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Zeznania świadków J. B. i J. B..	Zeznania świadków uznał za wiarygodne, obdarzone wysokim miernikiem obiektywizmu.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Wnioski dowodowe obrońcy oskarżonego złożone w postępowaniu odwoławczym w pismach t. 5 k. 1007, t. 6 k. 1160, t. 3 k. 462 ; oraz wnioski dowodowe jak wskazane w piśmie procesowym	Wnioskowane dowody nie doprowadziły do zmiany ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Okręgowy. Jednakże, nie miały one wpływu na ocenę materiału dowodowego i ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji.

	oskarżonego z dnia 10 marca 2020 r. i t. 7 k. 1325.	Kwestie te zostaną omówione w części uzasadnienia omawiającej zarzuty apelacji.
--	---	---

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Zarzuty przedstawione w apelacji obrońcy:</p> <p>Obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie:</p> <p>I. art. 5 §. 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k.:</p> <p>polegającą na dokonaniu przez Sąd meriti błędnych ustaleń faktycznych wynikających z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, co w konsekwencji doprowadziło do uznania przez Sąd meriti, że oskarżony wprowadził w błąd Sąd Okręgowy w Warszawie w XXVI Wydziale Gospodarczym, doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego powinna prowadzić do wniosku, że oskarżony był i nadal jest przekonany o zasadności swojego roszczenia, które znajduje swoje uzasadnienie w treści umowy łączącej strony, a także w wykonanych przez niego pracach wskazanych w treści przedmiotowej faktury, które zostały faktycznie wykonane, a także do wniosku, iż sprawa niniejsza, a zatem również badanie jej okoliczności, winno nastąpić w trybie postępowania cywilnego;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

2. polegającą na dokonaniu przez Sąd meriti błędnych ustaleń faktycznych wynikających z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, co w konsekwencji doprowadziło Sąd meriti do błędnego uznania, że oskarżony rzekomo wprowadzając w błąd Sąd Okręgowy w Warszawie w XXVI Wydziale Gospodarczym „działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym oraz obejmował swoją świadomością fakt, że wprowadza w błąd Sąd cywilny, doprowadzając tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem oskarżyciela subsydiarnego, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego, winna prowadzić do stwierdzenia, że oskarżony kierując pozew do Sądu był przekonany o zasadności swojego roszczenia, którego podstawą były wykonane prace, wskazane w treści faktury, zgodnie z postanowieniami umowy łączącej strony, a zatem również o istnieniu podstaw do naliczenia i zapłaty przedmiotowego roszczenia w żądanej przez niego wysokości;

1. polegającym na dokonaniu przez Sąd meriti dowolnej oceny dowodów tj. błędnym przyjęciu przez Sąd meriti, że umowa łącząca strony, nie upoważniała oskarżonego do dochodzenia roszczenia zasądzonego nakazem zapłaty, nie uzasadniała konieczności wykonania prac wskazanych na fakturze, a zatem również nie mogła upoważniać spółki oskarżonego do żądania zapłaty, podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego, w tym postanowień umowy łączącej strony, winna prowadzić do przekonania , że oskarżony był zobowiązany

do wykonania prac wskazanych na fakturze i uprawniony do żądania zapłaty, a zatem również dochodzenia roszczenia przed sądem w postępowaniu cywilnym;

2. polegającym na dokonaniu przez Sąd meriti zbyt dowolnej oceny dowodów tj. m.in.:

a. bezkrytycznym przyjęciu pomimo jednolitych w tym zakresie zeznań oskarżonego, świadków A. T., K. S. oraz M. U. (1), a także korespondujących z nimi w tym zakresie zeznań świadków K. G., że prace wykonane przez M. U. (1), były jedynymi pracami związanymi z tworzeniem całości harmonogramu, podczas gdy świadek ten wyraźnie wskazał, że opierał się i scalał jedynie dane przedstawione mu przez oskarżonego i spółkę (...) Sp. z o.o., również świadek wykonujący dla oskarżyciela subsydiarnego K. G., wskazał, iż samo jego sporządzenie trwało kilka miesięcy, a przynajmniej kilka tygodni, było wykonywane przez kilka osób a jego koszt to kilkanaście tysięcy złotych – które to prace w odniesieniu do harmonogramu sporządzonego przez spółkę oskarżonego, wykonała spółka (...) – (...) sp. z o.o. na zlecenie tejże;

b. bezkrytycznym daniu wiary zeznaniom I. S. (1) - przedstawiciela oskarżyciela subsydiarnego i związanych z nim świadków, w zakresie niewykonania przez spółkę oskarżonego żadnych prac, podczas gdy oskarżyciel subsydiarny, zeznając w innym postępowaniu sądowym także jako reprezentant oskarżyciela posiłkowego, uznał wcześniej roszczenie oskarżonego, co znajduje odzwierciedlenie w treści protokołu z dnia 24 czerwca 2015 roku Sądu Rejonowego dla

m.st. Warszawy, X Wydział ds. upadłościowych i naprawczych w sprawie o sygnaturze X GU 208/15 – oskarżyciel substydniarny dał również wyraz zmienności swoich oświadczeń co do uznania roszczenia, w zależności od rodzaju, potrzeby i przedmiotu postępowania, którego jest stroną - co stoi w oczywistej sprzeczności z jego stanowiskiem wyrażonym w treści niniejszego postępowania, a co więcej wskazani świadkowie w każdym z toczących się postępowań zeznawali odmiennie lub też negowali treść zeznań oskarżyciela substydniarnego – np. świadek J. M., zaprzeczył jakoby miała miejsce sytuacja, w której I. S. (1), w obecności syna oraz K. F. otwierał pustą kopertę, której nadawcą był oskarżony;

c. niedanie wiary treści zeznań oskarżonego, albowiem były one sprzeczne z zeznaniami powyżej wskazanych świadków, uznanych przez Sąd I instancji za wiarygodnych, podczas gdy znajdowały one potwierdzenie choćby w treści protokołu z dnia 24 czerwca 2015 roku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy, X Wydział ds. upadłościowych i naprawczych w sprawie o sygnaturze X GU 208/15, w którym oskarżyciel substydniarny uznał roszczenie oskarżonego, a także w dokumentach złożonych do akt niniejszej sprawy, ze szczególnym uwzględnieniem harmonogramu;

d. nieuwzględnienie zeznań A. T. oraz K. S., a także odmówienie im przymiotu wiarygodności, z uwagi na ich bliskie relacje z oskarżonym, podczas gdy przesłanka ta nie została zastosowana w przypadku oceny wiarygodności zeznań

oskarżyciela posiłkowego i bliskich jemu osób, w tym jego syna — D. S., do których Sąd odniósł się w sposób bezkrytyczny;

e. pominięcie fragmentów zeznań, w części mogącej przemawiać na korzyść oskarżonego, choćby w zakresie wykonanych robót i wskazania przez świadka W. D., iż oskarżony i jego pracownicy lub współpracownicy byli na budowie na ul. (...);

f. brak kompleksowej analizy umowy łączącej strony poprzez wybiórcze przywoływanie jej postanowień oraz błędna analiza umowy łączącej strony, która w konsekwencji doprowadziła do stwierdzenia przez Sąd meriti, że brak jest podstawy prawnej roszczenia, a zatem oskarżony wprowadził Sąd cywilny w błąd oraz działał z zamiarem kierunkowym, podczas gdy prawidłowa analiza postanowień umowy prowadzi do stwierdzenia, że spółka oskarżonego była zobowiązana do wykonania wskazanych na przedmiotowej fakturze prac, za które mogła żądać zapłaty, zgodnie z postanowieniami umowy łączącej strony, a zatem również kodeksu postępowania cywilnego, wobec czego oskarżony nie mógł działać z zamiarem kierunkowym i nie starał się wprowadzić w błąd Sądu cywilnego;

5. polegającym na dokonaniu przez Sąd meriti zbyt dowolnej oceny dowodów tj. błędnym przyjęciu

przez tenże Sąd, że oskarżony w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, nie powierzył do wykonania prac wskazanych na fakturze, również z tego względu, że prace te winny być odnotowane w dzienniku budowy,

jak również zgodę na ich wykonanie musiał wyrazić oskarżyciel substydniarny, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego powinna prowadzić do wniosku, że dane przekazane przez oskarżonego, świadkowi M. U. (1), faktycznie zostały wcześniej zebrane, a zatem musiały zostać powierzone do wykonania przez oskarżonego, a nadto prace te nie muszą być odnotowywane w dzienniku budowy, a dla ich wykonania nie była niezbędna zgoda oskarżyciela substydniarnego, a sam ich zakres wynikał z umowy stron.

II. art. 167§ 1 k.p.k. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 września 2013 o zmianie ustawy -

kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, w zw. z art. 366 kpk w zw. z art. 170§ 1 pkt 5 poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że wnioski dowodowe obrony – z zeznania świadków J. B. (3), M. M., J. B. (4) i A. N. - zmierzają w sposób oczywisty do przedłużenia postępowania, a w konsekwencji ich oddalenie, podczas gdy przesłanki wskazane przez Sąd meriti nie znajdowały uzasadnienia w stanie niniejszej sprawy, a złożenie przedmiotowych wniosków po przeprowadzeniu dowodów wnioskowanych przez oskarżyciela substydniarnego oraz po czwartym terminie rozprawy, uznać należy za działanie dalekie od zmierzającego do przedłużenia postępowania, w szczególności, że dowody te mogły być przeprowadzone na ostatnim, zaplanowanym terminie w dniu 3 października 2016 roku,

związku z faktem, iż złożone były pismem procesowym do Sądu dnia

17 sierpnia 2016 roku tj. 46 dni przed planowanym terminem rozprawy.

III. art. 167§ 1 k.p.k. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 września 2013 o zmianie ustawy - kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, w zw. z art. 366 k.p.k. w zw. z art. 170§ 1 pkt 2 poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że wnioski dowodowe obrony – z zeznania następujących świadków:

- J. B. (3) na okoliczność potwierdzenia prac wykonywanych przez świadka na budowie w W., przy ulicy (...), zleceniodawcy wykonywanych prac, stanu budowy, prac wykonywanych na budowie równocześnie z pracami świadka,

- M. M. na okoliczność potwierdzenia prac wykonywanych przez świadka na budowie w W., przy ulicy (...), zleceniodawcy wykonywanych prac, stanu budowy, prac wykonywanych na budowie równocześnie z pracami świadka,

- J. B. (4) na okoliczność potwierdzenia prac wykonywanych przez świadka na budowie w W., przy ul. (...), zleceniodawcy wykonywanych prac,

- A. N. na potwierdzenia okoliczności w jakich świadek otrzymał informacje o inwestycji w W., przy ul. (...), informacji otrzymanych przez świadka na temat inwestycji w W., przy ul. (...), dokumentów jakie świadek otrzymał w toku prowadzonych negocjacji, informacji jakie świadek otrzymał od P. T. (1) na temat inwestycji w W., przy ul. (...), okoliczności w jakich zakończyły się negocjacje,

stanowią dowody na okoliczności, które zostały już udowodnione zgodnie z wnioskami obrony, a

konsekwencji ich oddalenie, podczas gdy przesłanki wskazane przez Sąd meriti nie znajdowały uzasadnienia w stanie niniejszej sprawy, albowiem Sąd I instancji dokonał ustaleń przeciwnych do okoliczności jakie znalazły się w tezie dowodowej obrony, albowiem uwzględniając fakt, iż Sąd I instancji uznał za udowodnione okoliczności związane z prowadzeniem przez oskarżonego prac zgodnie z przedstawionymi тезami, a w następstwie czego została wystawiona faktura będąca przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym w Warszawie w XXVI Wydziale Gospodarczym, to logicznym wnioskiem z tego stanu rzeczy pochodzącym jest to, iż oskarżony nie mógł popełnić zarzucanego mu czynu skoro prace na budowie wykonywał.

2. Zarzuty przedstawione w apelacji prokuratora:

Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony kierując firmą (...) nie wykonał żadnych prac związanych z realizacją „Umowy z dnia 05 lutego 2011 r. o pełnienie funkcji Inwestora Zastępczego „, zawartą pomiędzy firmami (...) a (...) i w związku z tym nie było podstawy prawnej do żądania zapłaty faktury z dnia 21 marca 2012r. kwoty 240000zł od (...), podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego wskazuje, że prace objęte zapisami w.w. umowy były realizowane w ramach pełnienia funkcji Inwestora Zastępczego i dochodzenie zapłaty przez (...) przed sądem Okręgowym w Warszawie- nakaz zapłaty z dnia 08.10. 2013r. sygn. XXVI Nnc 851/13 nie stanowiło doprowadzenia Sądu

	<p>do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...),</p> <p>a nadto na podstawie art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucam obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść wyroku tj. art. 167§ 1 kpk w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy Kodeksu postępowania karnego., i art. 170§ 1 pkt 5 kpk poprzez nieuzasadnione ograniczenie inicjatywy dowodowej strony oskarżonej i oddalenie dowodów dowodowych z zeznań świadków J. B. (3), M. M., J. B. (4) wobec przyjęcia, że w sposób oczywisty zmierzają do przedłużenia postępowania</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty przedstawione w apelacji obrońcy oskarżonego i prokuratora okazały się niezasadne:</p> <p>W pierwszej kolejności należy podkreślić (na co w toku postępowań odwoławczych zwrócił uwagę Sąd Najwyższy rozpoznając kasację w sprawie II KK 396/18), że bazą faktyczną w niniejszej sprawie były ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy rozpoznający sprawę w I instancji . Apelacje ani obrońcy ani prokuratora (i przedstawione w nich zarzuty) nie doprowadziły do zmiany oceny dowodów ani ustaleń faktycznych. Nie wykazano aby ustalenia faktyczne były błędne. Wyrok Sądu Okręgowego zarówno w zakresie ustaleń faktycznych, oceny materiału dowodowego oraz przyjętej kwalifikacji prawnej przypisanego czynu oskarżonemu</p>		

został w należyty sposób uzasadniony.

Odnosząc się do przedstawionych zarzutów obrazy prawa procesowego, tj. art. 5 §2 kpk, art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk. oraz błędnych ustaleń faktycznych, na wstępie poczynić należy uwagę, iż zarzuty obrazy prawa procesowego w postaci ww. przepisów są niezasadne. Godzi się podkreślić, iż przepisu art. 410 kpk nie można rozumieć w ten sposób, że każdy z przeprowadzonych na rozprawie głównej dowodów ma stanowić podstawę ustaleń faktycznych. Byłoby to w wielu wypadkach w istocie niemożliwe ze względu na wzajemną sprzeczność okoliczności wynikających z różnych dowodów. Odmówienie wiary niektórym zeznaniom lub wyjaśnieniom złożonym przez świadków lub oskarżonego, a w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie może być utożsamiane ani z brakiem oceny okoliczności, których tego rodzaju dowód dotyczy w kontekście finalnego rozstrzygnięcia, bowiem odmowa przyznania waloru wiarygodności niektórym z przeprowadzonych dowodów, przy jednoczesnej aprobacie i uwzględnieniu innych dowodów, jest niczym więcej niż realizacją przysługującego sądowi orzekającemu uprawnienia w ramach czynienia ustaleń faktycznych, z pełnym uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 7 kpk. Dodatkowo, odnośnie zarzutów obrazy art. 7 kpk - dla kompletności rozważań - przywołać należy, iż obraza przepisów postępowania (error in procedendo) tylko wtedy stanowi uchybienie, jeżeli mogła

mieć wpływ na treść orzeczenia. Błąd w procedowaniu odnosi się więc tylko do tych ustaleń faktycznych, w oparciu o które sąd wydaje orzeczenie. Toteż zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku nie może sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, lecz powinien zasadnie zmierzać do wykazania, jakich konkretnie uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd, oceniając zebrany materiał dowodowy. W przypadku obu apelacji obrona i urząd prokuratora polemizuje z oceną dowodów dokonaną przez Sąd.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym orzeczenia Sądu Okręgowego w Warszawie w XXVI Wydziale Gospodarczym, który to w sprawie o sygnaturze XXVI GNC 851/13 w dniu 8 października 2013 r. wydał nakaz zapłaty na skutek pozwu złożonego w dniu 19 sierpnia 2013 r. o zapłatę przez (...) sp. z o.o. na rzecz (...) sp. z o.o. kwoty 240 000 zł. Na poparcie roszczenia oskarżony wraz z inną ustaloną osobą złożył fakturę VAT o nr (...) z dnia 21 marca 2012 r. za usługi zastępstwa inwestorskiego – prace dodatkowe tj. sporządzenie harmonogramu finansowo – rzeczowego, inwentaryzacji stanu budowy, uruchomienia i wyposażenia biura, pompowania wody w garażu, wyceny strat – de facto poświadczającą nieprawdziwe okoliczności, oraz nie posiadającą oparcia w umowach łączących spółki (...) i (...).

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na następujące – kluczowe w rozpoznawanej sprawie - fakty i okoliczności, dla podkreślenia, iż działanie oskarżonego i jego

zamiar zostały w sposób prawidłowy ocenione przez Sąd I instancji.

(...) sp. Z o.o. złożyła pozew przeciwko (...) sp. z o.o. 19 sierpnia 2013 r. , mimo iż pismem z dnia 16 czerwca 2011 r. prokurent spółki (...) złożył oświadczenie, iż rozwiązuje umowę z dnia 5 lutego 2011 r. łączącą ją dotychczas z (...) ze skutkiem natychmiastowym, także odwołano upoważnienie udzielone dla spółki (...) do działania na rzecz (...).

Dalej stwierdzić należy, iż Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy ocenił zeznania świadków, i te ocenę umotywował. Zasadnie obdarzył wiarą zeznania świadków I. S. (1), M. U. (1) i K. G.. Nie umknęło uwadze Sądów obu instancji, że spółka (...) – R. D. nie otrzymała przedmiotowej faktury. Zeznawał o tym świadek I. S. i powoływał się na korespondencje w formie poczty elektronicznej z oskarżonym – w piśmie tym (z dnia 26 października 2012 r) zwracał się do oskarżonego z jakiej przyczyny otrzymał pocztą zwykłą pustą kopertę. Jednak wyjaśnienia nie otrzymał.

Kolejno również zasadnie Sąd I instancji ocenił zeznania M. U. (1), a nadto nadał im właściwy walor w kontekście przedmiotu szkody przedstawionego w zarzucie. Zawraca uwagę, iż faktura opiewała na kwotę 240 000 zł, natomiast świadek M. U. zeznawał, że odnośnie usług nie wystawiał faktur (więc nie było potrzeby refakturowania) a dodatkowo wartości wykonywanych usług oscylowały pomiędzy kwotami 500 zł do 2000 zł. O podobnie niskich kwotach usług zeznali również J. B. i J. B..

K. G. zeznał natomiast, iż niecelowe było zlecenie równocześnie inwentaryzacji (...) sp.

z o.o. , bowiem w tym samym czasie to on na rzecz (...) to on prowadził inwentaryzację.

Nie budzi równocześnie wątpliwości, że na skutek posłużenia się nierzetelną, niezasadną fakturą (czy innym dokumentem) w postępowaniu nakazowym czy upominawczym proces cywilny (a w jego wyniku orzeczenie sądu zasądające określną kwotę)staje się narzędziem dla uzyskania korzyści majątkowej. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2004 r o sygn. I KZP 37/03).

Sąd odwoławczy nie dostrzegł, aby naruszona została dyspozycja art. 5 §2 kpk. Przepis ten wszak jest adresowany do Sądu rozpoznającego sprawę. W niniejszym postępowaniu rozpoznawczym i w fazie wyrokowania przez Sąd I instancji, wątpliwości o których mowa w powyższym przepisie Sąd Okręgowy nie powziął. Natomiast uczynił logiczne ustalenia faktyczne na podstawie materiału dowodowego, który rzeczowo omówił. Inne dowody, w tym przedstawiane w toku postępowania odwoławczego, tych ustaleń i ocen nie podważyły.

Także nie można się zgodzić z apelującymi (zarówno prokuratorem i obrońcą), że w postępowaniu rozpoznawczym naruszono przepisy art. 167 §1 kpk, art. 170 §1 pkt.2 i 5 kpk, art. 366 kpk .

Wręcz odwrotnie , należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy wywiązał się z obowiązku jaki nakładają nań ww. przepisy. Rolą Sądu jest bowiem aby podczas rozprawy zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy (art. 366 §1 kpk). Zatem jeśli nawet uczestnicy postępowania korzystają z inicjatywy dowodowej, przepis ten

nie obliuguje Sądu aby dopuszczać i przeprowadzać wszystkie zgłaszane w sprawie wnioski dowodowe - przeciwnie, należy baczyć, aby waga dowodów miała istotne znaczenie w sprawie i dążyć (art. 366 §2 kpk) do koncentracji materiału dowodowego i w miarę szybkiego rozstrzygnięcia.							
Wniosek							
Wnioski obu apelacji: o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego.	<table border="1"> <tr> <td># zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td># częściowo zasadny</td> <td></td> </tr> <tr> <td># niezasadne</td> <td></td> </tr> </table>	# zasadny		# częściowo zasadny		# niezasadne	
# zasadny							
# częściowo zasadny							
# niezasadne							
Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.							
Zarzuty przedstawione w apelacjach okazały się niezasadne, z tej przyczyny wnioski apelacji nie zostały uwzględnione.							

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy

<u>Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 października 2016 r. o sygn. XVIII K 57/16</u>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Z uwagi na fakt, że zarzuty oby apelacji okazały się niezasadne, wyrok utrzymano w mocy.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe za postępowanie odwoławcze na rzecz Skarbu Państwa.

7. PODPIS
Ewa Jethon Katarzyna Capałowska Przemysław Filipkowski

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Wyrok skazujący

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o karze łącznej w wyroku.

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana